

Farní listy

občasník farnosti Nová Paka

Ročník 21, číslo 2 – Pouť 2025

dobrovolný příspěvek 20 Kč

**„Velebí má duše Hospodina...
neboť shlédl na svou nepatrnou
služebnici.“**

Letošní novopacká pouť propojuje dvě, zdánlivě nesouvisející, témata – Nanebevzetí Panny Marie a Jubilejní rok. V Nanebevzetí vidíme, co Bůh připravil pro ty, kdo mu zůstávají věrní, kdo jsou úplně sjednoceni s Ním. Připomíná nám zaslíbení a naději, která se týká i našeho života. Nanebevzetí připomíná Boží milosti, kterých se Panně Marie dostalo, které přijala, v životě rozvíjela. Proto byla na konci svého pozemského putování vzata do plnosti Boží slávy.

Jubilejní rok je rokem milosti od Hospodina. Je to Boží čas pro nás a náš pro Boha. Vybízí k návratu k Bohu. Je to čas, kdy máme znovu otevřít své srdce Božím darům, Boží milosti, zvl. Božímu milosrdenství,

odpuštění. Panna Maria v Magnificat, který zaznívá o novopacké pouti, říká: „*Jeho milosrdenství trvá od pokolení do pokolení.*“ Ano, Jeho milosrdenství trvá... Jeho náruč je otevřena pro každého z nás... Panna Maria je právem nazývána Matkou milosrdenství. Ona ví, co je Boží milost. Proto vždycky ukazovala na svého Syna, který přináší odpuštění a nový začátek.

Jubilejní rok je tradičně spojený s poutěmi a putováním, připomíná nám i naše životní putování, na jehož konci i nás čeká otevřený Otcův dům, otevřená náruč Syna, jak to máme i na fresce hlavního oltáře v klášteře.

At' je tedy i pro nás letošní pouť v našem kostele, který je jubilejním místem, časem mnohých milostí a vděčnosti za Boží dary.

P. Pavel Kalita

Stručně z farnosti

Stalo se:

- V pátek 23. května se v rámci Noci kostelů uskutečnily koncerty ve staropackém a klášterním kostele.
- 6. července jsme v klášterním kostele slavili tzv. třešňovou pouť.
- 23. července jsme v počtu devíti účastníků podnikli první prázdninový výlet z Horních Míseček na Benecko.

Setkání ekonomické rady farnosti dne 30. března 2025:

- Stav hospodaření farnosti, předpokládané dotace na rok 2025
- Navrhované a realizované opravy v letošním roce (pokračování opravy střechy kostela ve Stavě, mříž a zpovědnice v klášterním kostele, pokračování opravy střechy severního křídla, plánovaná oprava fary)
- Fungování programu IS Omnia.

Setkání ekonomické rady farnosti dne 3. června 2025:

- Jednání se týkalo zejména nakládání s finančními prostředky farnosti získanými prodejem domu K. Štíky 1562 tak, aby byly zhodnoceny do doby, než budou potřeba na opravu fary.
- Dále byl projednán výhled na rok 2025 (dotace, výdaje, příspěvky) a požadavek Ing. Draštíka na nápravu v užívání pozemků ve Stavu.

Pastorační rada farnosti se v tomto období nesešla

Zveme:

- Na úterý 26. srpna je naplánován druhý prázdninový výlet, půjdeme okruh okolo Drábských světniček.
- 7. září oslavíme v klášterním kostele tzv. švestkovou pouť a zároveň bude v klášteře i Farní den.
- Od října začne ve farnosti výuka náboženství. Žádáme rodiče, aby pro své děti vyplnili na webových stránkách do 31. srpna on-line přihlášku na náboženství.

- Výročí posvěcení kostela, tzv. posvícení, oslavíme ve Staré Pace v neděli 12. října a v Nové Pace a Levínské Olešnici v neděli 26. října.
- Společná modlitba za naše zemřelé na hřbitovech bude ve čtvrtek 30. 10. v 16 hod. (před mší svatou) ve Staré Pace, v pátek 31. 10. v 16 hod. (před poutní mší svatou) v Levínské Olešnici a 1. listopadu v 15 hod. na hřbitově v Nové Pace.
- Plánujeme adventní duchovní obnovu s Mons. Vladimírem Málkem, termín bude upřesněn.
- Sv. Mikuláš navštíví naši farnost 7. prosince po mši svaté v klášterním kostele.
- Pro informace o dalších akcích sledujte aktuální ohlášky na nástěnkách a webových stránkách farnosti.

Naše pout' ke Svatým branám

Prvně v životě, tři roky po svém křtu jsem se spontánně rozhodla vypravit se na každoroční pout' s naším farním společenstvím. Byla to pro mě velká výzva a hlavně možnost lépe poznat část naší farní rodiny, vybudovat nové vztahy, potrénovat se v tom, čemu nás učí Ježíš – chovat se laskavě, navzájem se podporovat a také být pokorný a učit se naslouchat.

Letošní Svatý jubilejní rok 2025 přímo zval nejen nás, ale každého poutníka vydat se na dobrodružnou cestu do těch nejduchovnějsích míst starobylého města. Tuto pout' jsme plánovali od listopadu loňského roku

a do Říma jsme dorazili právě v době, kdy se těsně po pohřbu papeže Františka kardinálové připravovali na událost volby papeže nového – konkláve. Asi nemohlo být zajímavější načasování.

Každý nový den v Římě jsme začali hned po probuzení ranními chválami, pokračovali mší svatou slouženou v různých lokalitách a končili podvečerní pobožností, to vše pod vedením pana faráře Prokopa Tobka a jeho rodných bratří, kteří nám po celou dobu byli velkou, nejen duchovní podporou.

V kostelech a bazilikách jsou pro poutníky z celého světa k dispozici kaple, kde celý den probíhají dle časového harmonogramu mše svaté. Dokonce i v prastarých katakombách mají poutníci vymezen prostor pro slavení svátostí. Na mnoha místech jsme tak mohli slyšet liturgii v cizích jazycích a jako bychom se právě přenesli do časů Skutků (2,4–7): „... všichni byli naplněni Duchem svatým a začali mluvit cizími jazyky, jak jim Duch vnukal, aby promlouvali. Když se ten zvuk ozval, hodně lidí se seběhlo a byli ohromeni, protože každý z nich je slyšel, jak mluví jeho vlastní řečí. Žasli a divili se...“

Ušli jsme tisíce kroků po úchvatných římských památkách a muzeích a nechávali na sebe působit tu zvláštní všeobjímající atmosféru, kterou vonělo celé město. Myslím, že jsme cítili přítomnost Ducha svatého, a to na každém místě, v každém z nás, a ten nás také nakonec dovedl ke Svatým branám. Projít Svatou branou vlastně znamená symbolicky vejít do Krista, který řekl: „*Já jsem dveře. Kdo vejde skrze mne, bude zachráněn.*“ (Jan 10,9)

Pro mne osobně byla nezapomenutelným zážitkem návštěva Svatých schodů. (Jedná se o schody z jeruzalémského paláce někdejšího římského prefekta Pontia Piláta, které do Říma ve 4. století nechala přemístit sv. Helena, matka císaře Konstantina I. Dnes je najdeme v domě s kaplí Sancta Sanctorum na Piazza di San Giovanni

in Laterano.) Po těchto schodech Kristus krácel, aby si vyslechl rozsudek ukřižování. Na nich krvácel. I když je těchto 28 původních schodů dnes již zakryto dřevěnými deskami, mnoho poutníků stoupajících po kolenou a modlících se na každém z nich vytvořilo svými koleny četné prohlubně. Když jsem zavřela oči, představila jsem si živě pod svýma nohama místo, kudy krácel Ježíš. V tu chvíli jsem mu byla hodně blízko. Ještě teď cítím intenzitu toho prožitku.

Celých 5 dní zde uteklo jako voda a den poslední jsme se účastnili poutního procesí s Jubilejním křížem z Piazza Pia, kousek od Andělského hradu, po Via della Conciliazione přes Svatopetrské náměstí až ke Svaté bráně Svatopetrské baziliky. Nesli jsme dřevěný kříž se symboly poutníků naděje a cesta probíhala ve společných modlitbách. Po projití Svatou branou a prohlídce Svatopetrské baziliky jsme setrvali na stejnojmenném náměstí, kde se již v tu chvíli tísnilo nemálo lidí. Nebylo se čemu divit, probíhal druhý den konkláve, po dopolední neúspěšné volbě se každým okamžikem očekával výsledek volby odpolední. Rozhodli jsme se, že vyčkáme. Čas jsme si krátili

sledováním velkoplošných obrazovek umístěných po celém náměstí, kde se rodinka racků s jejich mládětem, které se batolivě procházelo kolem komína, stala v tu chvíli hlavními hvězdami ve sledovanosti po celém světě. Spontánně jsme se začali modlit růženec. A pak se to stalo. Z komína se začalo kouřit. Všichni jsme zatajili dech a v první chvíli jsme nebyli z toho pramínku kouře schopni identifikovat barvu. Za okamžik ale začalo celé náměstí buráct nadšením. Nejdřív jsme tomu nemohli uvěřit. Opravdu se to stalo teď a my opravdu stojíme tady??? Lidé kolem se začali srdečně smát a objímat se... byl to neskutečně krásný okamžik štěstí. Stáli jsme, usmívali se, sledovali teď již dobře viditelný bílý dým a nechávali na sebe působit sílu toho momentu. Další vlna emocí propukla, když se nový Svatý otec objevil na balkoně. V té chvíli jsem nerozuměla ničemu, co bylo řečeno, ale i tak jsem byla nesmírně šťastná. Moc jsem se těšila, až si v klidu přečtu proslov našeho nového papeže Lva, a přemýšlela jsem, jaký asi bude. Jestli půjde ve šlépějích milovaného papeže Františka, nebo si bude nejspíš prošlapávat cestu svou,

novou, kterou povede naši církev. Jakým směrem se asi společně vydáme – to ví jen Bůh. A já doufám a všem nám ze srdce přeji, aby ta naše cesta směřovala vstříc otevřené náruči Ježíše Krista.

V křesťanské tradici vyhlásil první Svatý rok papež Bonifác VIII. v roce 1300. Od té doby je Svatý rok (běžně každých 25 let) časem intenzivního pokání, poutí, milosrdenství a plnomocných odpustků. Mimořádné svaté roky vyhláší papež podle

aktuální potřeby – naposledy papež František v roce 2015 (Mimořádný svatý rok milosrdenství). Pro rok 2025 papež František vyhlásil téma Poutníci naděje.

Papež František k vyhlášení Svatého roku 2025 řekl: „Milosrdenství není abstraktní slovo, ale životní styl. V jubilejním roce máme příležitost přijmout Boží odpuštění a stát se jeho nástroji pro druhé.“

Marcela Gregorová

Hudba, duchovní prostor a téměř 200 návštěvníků: Noc kostelů v Nové Pace 2025

V pátek 23. května se v Nové Pace opět otevřely dveře klášterního kostela Nanebevzetí Panny Marie v rámci tradiční Noci kostelů. Letos byl tento krásný prostor představen také jako jubilejní místo pro rok 2025, což celé akci dodalo ještě slavnostnější rozměr.

Přibližně 190 návštěvníků si přišlo užít pestrý večer, který spojoval hudbu, umění i možnost tichého zastavení.

Hlavním bodem programu byl koncert ženského vokálního kvartetu Jany Stehr *Za světlem*, který

odstartoval v 19 hodin. Krásně sladěné hlasy zpěvaček dokázaly naplnit celý kostel jemností, klidem a duchovní hloubkou.

Kolem 21. hodiny patřil prostor dětské skupině Paka, která svým bezprostředním a veselým vystoupením přinesla radost nejen rodičům, ale i všem přítomným. Celkově se na večer podílelo 15 účinkujících.

Součástí programu byla i možnost individuální prohlídky kostela a přilehlého severního křídla kláštera, kde návštěvníci mohli navštívit výstavu Suchardové – sakrální a funerální tvorba. Výstava nabídla jedinečný pohled na tvorbu významné novopacké

umělecké rodiny a připomněla hlubší kořeny místní tradice.

O hladký průběh akce se postaralo 6 pořadatelů, kteří vytvořili příjemné a vstřícné prostředí pro všechny příchozí.

Celý večer ukázal, jak silné může být propojení víry, hudby, umění a historie. A že kostel je nejen místem modlitby – ale i otevřeným prostorem pro společné zážitky, sdílení a inspiraci.

LP

Přednáška o životě blahoslaveného Carla Acutise

8. června se v klášterním kostele Nanebevzetí Panny Marie v Nové Pace konala přednáška o životě Carla Acutise, kterou vedla Kateřina Lachmanová na pozvání Bohunky Korbelařové.

Kdo byl a je Carlo Acutis? Narodil se 3. května 1991 do bohaté italské rodiny. Již od útlého věku se plně ztotožnil s křesťanským způsobem života, maximálně ho přijal a žil zcela naplno, byť neměl přímý vzor u svých nejbližších v rodině. Jeho každodenní skutky vykazovaly empatii k těm nejslabším ve společnosti (bezdomovci, emigranti, nemocní a další zasažení nějakým neštěstím). Je to až neuvěřitelné, jak v tomto mladém věku toto vnímal jako prioritu, kterou dokazoval konkrétními skutky, např. daroval své úspory či další věci, fyzicky pomáhal těm, kdo to potřebovali. Dalším jeho nesmazatelným skutkem byla evangelizace, kterou prováděl pomocí internetu. Konkrétně sepisoval všechny eucharistické zázraky v historii a díky tomu se o nich dozvědělo mnoho lidí.

Na svůj mladý věk měl Carlo velmi intenzivní duchovní život. Středobodem byly pro něj svátosti, zvláště eucharistie a svátost smíření, samozřejmě pravidelná modlitba. Jinak žil zcela normální život mladého kluka, rád cestoval do poutních míst, zvláště do italského městečka Assisi. Zde si přál být jednou pohřben a to se také stalo.

Carlův život byl velmi krátký, zemřel v patnácti letech 12. října 2006 na akutní leukémii. Brzy po úmrtí se začala šířit úcta ke Carlovi a věřící se již k němu obraceli s prosbou o přimluvu. Církev očekávala, že dojde k naplnění požadavků na proces blahořečení a posléze svatořečení. Dané podmínky včetně nutných zázraků na jeho přimluvy byly naplněny. Oficiální obřad svatořečení se má konat 25. září t. r.

Kateřina Lachmanová nás vyzvala, abychom Carla Acutise přijali do našich rodin, do okruhu našich světců, ke kterým se můžeme obracet s přimluvnou modlitbou.

Přednáška byla skvělá, vyslechli jsme ji „jedním dechem“. Byl to skutečný zážitek, za který moc děkujeme Kateřině Lachmanové a také pořadatelce Bohunce Korbělářové. U východu kostela jsme si zakoupili knihu Tajemství mého syna, kterou

napsala Carlova maminka, a také nověnu ke Carlovi, kterou jsme již konkrétně využili s prosbou o pomoc v těžké nemoci syna naší kamarádky. Ve výše zmíněné knize maminka popisuje, jaký byl její syn v soukromí. Byl velmi milý a vlídný, ale když bylo třeba, byl rozhodný a pevný, měl mnoho přátel. Všechny povzbuzoval, aby se na Boha obraceli v jakýchkoliv potřebách. Říkával: „On nám naslouchá a rád odpovídá. Potřebujeme k tomu jen víru, že je takový dialog možný, že je skutečný.“.

*manželé Bičišťovi
z Lázní Bělohrad*

CHARIS 2025

V termínu 9. – 13. července 2025 se uskutečnil v Brně v prostoru výstaviště další ročník oblíbené konference Charis (dříve Katolická charismatická konference). Letošní Svatý rok byl inspirací pro motto konference „...aby se rozhojnila vaše naděje mocí Ducha svatého“ (srov. Ř 15,13).

Program začal ve středu večer úvodní mší svatou a skončil v neděli dopoledne závěrečnou mší svatou s účastí brněnského biskupa Pavla

Konzbula. Každý den se konaly 2 hlavní přednášky. Kromě toho ranní modlitba chval, odpolední volitelný program, odpolední mše svatá a volitelný večerní program.

Na začátku mě pobavil citát z Bible: „Došlo víno.“ Bylo to výstižné přirovnání k tomu, kdy naše „duchovní číše“ je skoro prázdná a po skončení konference bude opět plná. Z konference mně nejvíce utkvěla v paměti myšlenka „Současný svět

ztrácí naději, ale naší nadějí je Ježíš Kristus a důvěra v něho, přestože se věci vyvíjejí jinak, než bychom si přáli“.

Jednotlivé přednášky:

- čt 09:45 *Naději chceme, ale kde ji brát?* (srov. Ř 15,13) – P. Jozef Mihok
- čt 15:00 *Jak se bránit pokušení beznaděje* – David Novák
- pá 09:45 *Křest jako pramen naděje* (2 Král 5,1n) – P. Josef Prokeš
- pá 15:00 *Naděje v myšlení a mluvení* – David Novák
- so 09:45 *Naděje ve zkouškách* (Ab 3,17–18) – s. Dominika P. Konečná
- so 15:00 *Naděje pro druhé* – Otto Neubauer
- ne 09:45 *Nadějné příběhy* – Otto Neubauer

P. Jozef Mihok mě zaujal myšlenkou: „Pohodlí zabíjí naději. Je třeba opustit náš komfort a jít s Bohem do neznáma. Tím naděje roste.“

Hlavní host konference David Novák (nejvyšší představitel Církve

bratrské v ČR) mj. řekl: „*Čím svou mysl krmíme a co do ní vpouštíme, zásadně ovlivňuje, jak vnímáme realitu kolem sebe. Být lidmi naděje znamená pouštět Boha do všech zákoutí našeho života a nenechat se pohltit negativními zprávami kolem nás – neunikneme jim, ale nenechme se pohltit.*“

P. Josef Prokeš mluvil o tom, jak je důležité dělat obyčejné věci a důvěřovat Bohu. Krásným příkladem je malomocný vojevůdce Námán. Je nejprve pohoršen prorokem Elišou, který mu vzkázal, aby se několikrát ponořil do řeky. Zní mu to banálně, ale přesto to udělá a uzdraví se.

S. Dominika P. Konečná zdůraznila, že je třeba dívat se na svět z Boží perspektivy.

Posledním přednášejícím byl Otto Neubauer, známý jako zakladatel Noci kostelů. Mluvil o důležitosti vzájemného sdílení životních příběhů. V této souvislosti mě napadlo, kolik toho vím o svých sousedech v kostele, kolik o lidech ze společenství. Je co zlepšovat.

Konferenci zakončil biskup Pavel Konzbul slovy: „*A teď ta všechna krásná slova proměňte v činy.*“

Konferenci doprovázely každý den mše svaté, dlouhé fronty na přímluvnou modlitbu a na zpověď.

Svůj vlastní program měly děti. Bylo jich více než osm set.

Konferenci moderovalo osvědčené duo Kateřina a Michael. Krásně se doplňovali a přispěli k vynikající atmosféře. Akce navštívilo přes 5 tisíc účastníků bez jediného vážného problému. Přes velký počet lidí měl člověk pocit soukromí.

Celým programem provázela krásnou rytmickou a hlubokou hudbou skupina Chapela.

Nebyla nouze o humorné situace, např. když se představil a legitimoval potomek našeho největšího génia – Jára Cimrman.

Příští rok se konference koná od 8. do 12. července 2026 opět v Brně. Zažít atmosféru konference je nepopsatelný zážitek.

Vřele doporučuji.

JN

Skautský tábor 3. oddílu Jestřebí 2025

Jako každý rok se skautský tábor našeho oddílu konal prvních čtrnáct dní letních prázdnin. Opět jsme se sešli v sobotu ráno před vlakovým nádražím ve Staré Pace v hojném počtu čtyřiceti šesti účastníků.

Tábořiště po příchodu dětí bylo už z části postavené, a tak nám nedělalo problém místo upravit do jeho finální podoby. Na tábořišti tak byla postavena kuchyně, která byla na místě odjakživa. Dále hangár, jenž sloužil jako jídelna. Čtyři stany T-P, které se stavěly už několik dní před příjezdem. Mezi věci, které jsme postavili až po příjezdu, patřilo osmnáct podsadových stanů, stan zásobovací a technický, taktéž latrina.

Tématem letošního tábora byla indiánská vesnice, kde se děti musely zavděčit bohu Manitouovi plněním skautských odborek dle svého výběru. Děti se tak mohly jak ve vyhrazeném čase, tak ve svém volném čase věnovat věcem, které je baví nebo v nichž se chtějí zlepšovat. V rámci volného času byla taky možnost hrát hry u sítě, jako je dětmi oblíbená hra ringo nebo přehazovaná. Kromě sportu zde byla i možnost „rukodělek“, kde měly děti možnost si uplést píšťalku, vyrobit náramky nebo čelenky.

Během skautského tábora jsme měli dvě mše svaté. První mši 29. června nám odsloužil otec Rudolf

z místní farnosti. Mše se však konala na tábořišti, a ne v kostele, jelikož bychom ji nestihli. Na druhou neděli za námi jako každý rok přijel pater Kalita z Nové Paky, aby odsloužil

krásnou mši svatou hned po odjezdu rodičů z návštěvního dne. Všichni jsme byli velmi vděční za čas, který nám duchovní otcové věnovali.

Ludvík Novák

Závěr vzpomínek na začátky

3. skautského oddílu

Minule jsi mluvil o 18 letech u oddílu, jak tedy vypadala činnost skautského vůdce v devadesátých letech minulého století?

Asi jak kterého. A asi jsem nikdy nebyl klasickým vůdcem, existuje-li vůbec něco takového. Přesto si myslím, že jinak než ta dnešní. Mnoho času jsem věnoval hledání podstaty a ideálů skautingu jako takového a korigoval mnohé dle zkušeností salesiánů a dalších směrů v církvi.

Naštěstí mi vedení střediska dávalo velkou svobodu a s odstupem času bych řekl i důvěru, že jsem mohl pracovat více podle svého „vědomí a svědomí“ než podle nějakých vnitřních předpisů.

V té době bylo také podstatně méně různých dotací a grantů, takže jsme si museli na mnohé vydělat a mnohé sami udělat, a tak jsme sbírali byliny, vylepovali plakáty pro MKS a podobně, abychom si mohli nakoupit vybavení, které jsme chtěli a potřebovali. A to mělo velkou výhodu v tom, že si díky tomu děcka uvědomovala hodnotu získaných věcí a podle toho se k nim také chovala. A tak se dá říci, že cesta byla často cílem.

Chtěl bys ještě něco vyzvednout?

Vyzvednout by jistě bylo třeba mnoho věcí, ale určitě to, že při mých velmi omezených možnostech a schopnostech mi Pán vždy poslal do cesty lidi, které jsem potřeboval a kteří dokázali doplnit mou nedokonalost. Velmi mě také těší, že se třeba při povodních vždy podařilo sestavit tým, který byl schopen vyrazit pomoci a také vždy vyrazil, někdy místo dovolené v Alpách, jindy po náročném týdnu v Tatrách či prostě jen na úkor odpočinku doma.

Kdy Tě napadlo předat oddíl mladšímu vůdci?

Copak o to, napadlo mě to v okamžiku, když začala dorůstat první generace skautů do vůdcovského věku, ale předání se podařilo zrealizovat až mnohem později, a to ještě pod značným tlakem dalších událostí, když po náhlém úmrtí vůdce střediska Standy Richtra bylo potřeba nastoupit na jeho místo a souběh těchto dvou funkcí byl pro mne nemyslitelný.

A bylo to těžké loučení?

Těžké by bylo, kdyby měl oddíl zaniknout, ale v nové vedení jsem měl důvěru, a vzhledem k tomu, že oddíl pokračoval dál a neztrácel v dalších letech nic ze své podstaty, tak jsem přesvědčen, že oprávněnou, tak bych o těžkém loučení nemluvil. A další etapa 35leté existence je už asi spíš dotaz na moji nástupkyni Janu.

Martin Vitvar

Otázka na pana faráře

Proč naši biskupové vždy před volbami vydávají pastýřské listy s doporučením, jak volit? Znamená to, že když jsem křesťan, musím mít konformní názor i na věci veřejné?

Jak odpovědět na tuto otázku?... Předpokládám, že než naši biskupové vydají jakýkoliv pastýřský list, nejen ten k volbám, tak jistě diskutují o jeho vhodnosti i obsahu a list je pak výsledkem jejich nějaké shody na jeho obsahu.

Spíš bych se zastavil u toho, jestli jsou pastýřské listy potřeba. Osobně v nich vidím slovo „pastýřů“, kteří nemohou nebo by neměli mlčet, když jde o důležité věci týkající se života církve nebo i všech. Pokud bereme

biskupy jako ty, kteří jsou Pánu odpovědni za svěřený Boží lid, biblicky jako „pastýře“, pak by v důležitých chvílích určitě mlčet neměli.

V Písmu najdeme několik důležitých míst – u proroka Ezechiela (kap. 3; 34), Jeremiáše (kap. 23), Zachariáše (kap. 11), kde jsou důležitá Hospodinova napomenutí, ale i bědy na adresu „pastýřů“ (králů, proroků, velekněží ad.), kteří by zanedbávali, nebo zneužívali, svou roli a nestarali se o „svěřené stádo“. Proto myslím, že je

(obecně) dobře, že pastýřské listy od našich biskupů přicházejí. Samy o sobě jistě připomínají některé důležité věci, které by mohly zapadnout.

Osobní poznámka (se kterou nemusíte souhlasit): Jen si vezměme, co všechno v mediálním prostoru teď před volbami zaznívá jen proto, abychom dali hlas té či oné politické straně, aby mohla vládnout, na jaké struny u voličů politici hrají informacemi, dezinformacemi, pravdami, polopravdami a bohužel i lží. Není v našich silách ani možnostech si vše ověřovat a ověřit si. Nicméně odpovědnost za vlastní rozhodnutí, ve volbách za vlastní volbu nebo rozhodnutí, před Bohem neseme sami.

Pastýřský list není pravda víry, které musím být pod hříchem poslušný. Proto někdy budou pastýřské listy korelovat s našimi postoji, informacemi, zkušeností, životní

situací, očekáváním, ale jindy ne, nebo nás dokonce pobouří. To však neznamená, že jsou zbytečné.

Vezměme si, jak důležité a velmi vážené byly „pastýřské listy“ sv. Pavla u církevních obcí, kterým je psal. Uchovávali je jako poklad po generace, četli je znovu a znovu. Dnes je máme v kánonu knih Nového zákona. Sv. Pavel nepsal jen to, co chtěli slyšet... nevyhýbal se žádným tématům... někdy byl velice ostrý... někteří ho pak vůbec nemuseli a vymezovali se vůči jeho slovům, postojům, výzvám...

Nezapomínejme se modlit za naše biskupy, aby nám opravdu byli pastýři podle Božího srdce i slovem v pastýřských listech, které nám posílají. Myslím, že dobré, pevné, milující a obětavé pastýře, kteří „nepasou jen sami sebe“, potřebujeme i dnes.

P. Pavel Kalita

Farní listy – občasník Římskokatolické farnosti Nová Paka

Redakční rada: P. Pavel Kalita, Martina Šulcová, Richard Juriga, Miroslav Blažek, Linda Podzimková, Martin Vitvar, Markéta Tichá, Lukáš Tichý.

Své příspěvky a náměty zasílejte na adresu redakceflnp@gmail.com

Pokoj a dobro,

srdečně Vás všechny zdravím tímto typickým františkánským pozdravem. Byla jsem požádána o článek o františkánských terciářiích. A protože se nic neděje náhodou, stalo se tak v době, kdy slavíme 800 let od několika důležitých františkánských událostí:

- založení sekulárního františkánského řádu SFR 1221 (terciáři)
- postavení 1. jesliček v Grecciu 1223
- stigmatizace sv. Františka 1224
- Chvalozpěv stvoření 1225
- a vyvrcholení, odchod sv. Františka 1226.

A teď pryč od strohých dat k úžasnému životu sv. Františka. Byla o něm napsána řada knih, ze kterých vždy nejvíce vyzařuje jeho absolutní láska ke Kristu, lidem a všemu stvoření. Sám prošel velkým obrácením, zřekl se všeho a miloval chudobu. Byl opravdový a všechno, co kázal, také žil. Byl věrný církvi a papeži. Pokorně čekal na schválení řehole pro svůj řád, která se zdála schvalujícím biskupům příliš přísná. Ctil kněze, i kdyby nežili řádným

životem, protože oni jediní nám mohou zpřítomnit Ježíše Krista v Eucharistii.

Jeho způsob života přitahoval mnohé a řád se rychle rozrůstal. Svobodní se mohli stát členy jeho řádu, ale co s těmi, kdo mají rodiny a chtějí žít stejnou spiritualitu? Františka napadla myšlenka zřídit třetí řád pro obecnou spásu všech. A tak po prvním řádu bratrů a druhém řádu sester založil třetí řád terciářů. Patří do něho svobodní, ženatí muži a vdané ženy, jáhni, kněží a biskupové, kteří naplňují konkrétní poslání v manželství, rodině, práci, škole a církvi.

Terciáři se snaží žít svoji víru podle příkladu sv. Františka a evangelia. Chudoba je vlastně dobrovolná skromnost, prostý nenáročný život, nelpění na věcech, nebyt závislý na kariéře, moci, majetku. To vše dává velkou svobodu. Svoji spiritualitu žijí ve společenství. Scházejí se minimálně jedenkrát měsíčně na společných modlitbách, trvalé formaci, kontemplaci, vzájemném povzbuzení a sdílení. Na setkáních je doprovázejí duchovní asistenti z prvního řádu. Františkánský

způsob života je charakteristický snahou o bratrství se všemi lidmi a veškerým živým stvořením, láskou k přírodě.

A moje cesta k terciářům? Sv. František říkal o vzniku řádu: „Pán mi dal bratry.“ Já říkám: „Pán mi dal františkánství.“ O sv. Františkovi jsem věděla díky babičce už od dětství. Četla jsem jeho životopis, viděla film a byla jsem jeho životem nadšená.

A když po mnoha létech zaznělo v kostele od ambonu pozvání na schůzku těch, kdo mají rádi sv. Františka, neváhala jsem a šla na ni. Tak začala moje nikdy nekončící snaha žít život podle sv. Františka a evangelia. Od roku 1999 jsem členkou místního bratrského společenství v Jilemnici. At' žehná Vám Pán, at' chrání Vás Pán...

Pokoj a dobro

LP

Srdečně Vás zveme na setkání nad knihami s jejich autory:

- 21. 9. – historik **Tomáš Chvátal: O paní Patočkové** ze Semil
  - 16 hod. kavárna Saky Paky
- 10. 10. – **Martin Bartoš: Historie krkonošských bud**
  - 18 hod. kavárna Saky Paky
- 24. 10. – **Jitka Mečířová: Na hodinku s Karlem Václavem Raisem**
  - 18 hod. kavárna Saky Paky
- 14. 11. – psychologka **Mgr. Tereza Hrušková: Nekašli na sebe**
  - 18 hod. kavárna Saky Paky
- 21. 11. – **Michal Pospíšil: O barokní muzice**
  - 18 hod. kavárna Saky Paky
- Připravujeme setkání s **Václavou Benešovou o Svaté zemi**
  - Termín bude upřesněn.

Nabízíme kalendáře pro rok 2026:

- Naše kostely – stolní kalendář s občanským i církevním kalendářem
- Malá poselství Vojtěcha Kodeta – církevní kalendář s myšlenkami karmelitánského řeholníka
- Nástěnný kalendář Bohuslava Reynka 2026 – grafiky, kresby

Pokud potřebujete velmi kvalitní dárek, nabízíme Vám **čokolády ručně vyrobené sestrami trapistkami** (hořká čokoláda s lískovými ořechy nebo s pomeranči, mléčná čokoláda s banánem ad.).

- **Nabízíme knihu papeže Františka: NADĚJE – oficiální autobiografie.**
- S velkým ohlasem se v Česku setkala kniha **Jana Loffelda: Když Bůh nikomu nechybí.**

Jedná se o úvahy o náboženské lhostejnosti s předmluvou Tomáše Halíka a doslovem Tomáše Petráčka, který v závěru píše: „Na německé poměry drobná kniha pastorálního teologa a katolického kněze Jana Loffelda vzbudila po svém vydání velký ohlas, jakého se teologické práci již dlouho nedostalo... Motiv skrytosti a nenápadnosti, pokorné a služebné přítomnosti patří k podstatě evangelií... Pro české čtenáře bude možná překvapením, jak často se v jeho práci objevují odkazy na myšlenky a knihy Tomáše Halíka. Je to vlastně nejdůležitější partner celé jeho práce...“

- Pro děti vyšla zajímavá kniha **H. K. Berga a U. Weberové: Felix a Benjamin** – příběh o přátelství v době Ježíšově

Nabízíme všechny novinky publikované v katolickém tisku, popř. objednáme!

Děkuji všem, kteří podporují působení prodejny v Nové Pace!

Bohunka Korbelářová

2. 11. 2025
18:00

MOZART
REQUIEM

KLÁŠTERNÍ KOSTEL NANEBEVZETÍ PANNY MARIE
V NOVÉ PACE

2. 11. | 18:00

DOSPĚLÍ 200 Kč
STUDENTI, DŮCHODCI 100Kč

JANA STEHR - SOPRÁN
KARLA BYTNAROVÁ - ALT
MARTIN SLAVÍK - TENOR
LUKÁŠ HYNEK KRÄMER - BAS

SBOR A ORCHESTR VOCE DEO A HOSTÉ
JAROSLAV MORAVEC - DIRIGENT

koncert finančně podpořily Královéhradecký kraj a město Nová Paka